

Publicerad 2008-09-23 12:57 av Josbol

### **När löven faller**

Förändras av vädret, sakta jag faller

Mina händer darrar av kyla.

Sakta så faller dom ner till marken.

Så som löven gör.

Gråten kommer inte längre.

Det är skrikets tur.

Som träden gör,

när deras kläder faller.

Så naken är jag nu

Som ett träd i kalla natten.

Som tappat sitt sista löv.

Dom gröna topparna förvandlas,

sakta men snabbt till rött och gult.

Som eld färgat.

Mitt hjärtas färg.

Vinden virvlar runt dom små löven,

som tankarna gör med mig.

Vågar jag ännu en gång lita?

Så naken är jag nu

Som ett träd i kalla natten.

Som försöker lita på sitt sista löv.

Grönskan kommer alltid igen,

när grenarna slår ut i blomm.

Då knopparna tittar fram.

Du ser på mig.

Den knoppen som kanske kan blomma.

Om jag låter den.

Men vad vet jag?

Vad vet träden, grenarna & löven?

Så naken är jag nu

Som ett träd i kalla natten.

Som funderar på att hålla kvar sitt sista löv.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Josbol med Poeter.se id #21231 innehar upphovsrätten